

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1

Uddannelsen til bandagist er reguleret i Sundhedsstyrelsens vejledning nr. 123 af 20. juli 1995. Uddannelsen er som anført i de almindelige bemærkninger en mellemlang videregående medicinsk/teknisk uddannelse af 5 ½ års varighed bestående af ½ år i værkstedsteknisk grundskole, en 3-årig medicinsk-teknisk uddannelse (svensk bachelorgrad) og 2 år i turnustjeneste i et bandageri. Der gør sig det særligt gældende for uddannelsen, at den 3-årige medicinsk-tekniske uddannelse afvikles på den svenske bandagistuddannelsesinstitution Hälsohögskolan i Jönköping.

Der eksisterer således ikke en komplet bandagistuddannelse i Danmark, og på den baggrund er det ikke som for andre autoriserede sundhedsuddannelser undervisningsministeren, der forestår ansvaret for uddannelsen. Det forudsættes efter lovforslaget, at uddannelsens forhold forsat kan afvikles i samarbejde med den svenske uddannelse. Der er imidlertid, såfremt uddannelsesforholdene skulle ændres, i lovens § 1, stk. 1 givet adgang til, at autorisation endvidere kan ske for personer med en bandagistuddannelse godkendt af undervisningsministeren.

Efter § 1, stk. 2 kan Sundhedsstyrelsen meddele autorisation som bandagist til personer, der i udlandet har modtaget autorisation eller gennemgået en uddannelse, som kan sidestilles med den i § 1, stk. 1 nævnte uddannelse. Indenrigs- og sundhedsministeren kan fastsætte nærmere betingelser for meddelelse af autorisation, herunder regler om egnedstprøve og prøvetid. I den forbindelse skal det bemærkes, at gennemførelse af en autorisationsordning betyder, at bandagisterne bliver omfattet af Rådets direktiv 89/48/EØF om indførelse af en generel ordning for gensidig anerkendelse af eksamensbeviser for erhvervskompetencegivende videregående uddannelser af mindst tre års varighed.

Til § 2

Det fastslås i bestemmelsen, at de personer, der har autorisation som bandagist, har eneret til at benytte betegnelsen bandagist. Bestemmelsen svarer til, hvad der gælder for de øvrige autoriserede sundhedspersoner.

Til § 3

Efter § 3, stk. 1 meddeles autorisation som bandagist af Sundhedsstyrelsen, der fører fortegnelse over autoriserede bandagister.

Hensigten med bestemmelsen i § 3, stk. 2, om nægtelse af at meddele autorisation til personer, der er farlige for deres medmennesker, er at undgå tilfælde, hvor de uddannelsesmæssige betingelser for meddelelse af autorisation er opfyldt – og autorisationen derfor skal meddeles – selv om det står klart, at autorisationen på grund af den pågældendes personlige forhold umiddelbart derefter må fratages vedkommende i medfør af reglerne i § 5.

Det bemærkes, at vendingen »legemlige eller sjælelige mangler« svarer til de kriterier, der er opstillet i andre autorisationslove og i § 5, stk. 1, nr. 1, i centralstyrelsesloven. Det understreges i denne forbindelse, at legemlige mangler ikke i sig selv vil afskære vedkommende fra autorisation, idet manglen skal have en sådan karakter, at der ikke vil kunne kompenseres for den legemlige mangel f. eks. ved ændret indretning af arbejdsplads m.v., og at vedkommende herefter ikke antages at være til fare for andre. Princippet om, at der ikke må diskrimineres mod mennesker med handicap og ikke må stilles hindringer i vejen for deres beskæftigelse, følges således.

Det gebyr for autorisation, der efter § 3, stk. 3, fastsættes af indenrigs- og sundhedsministeren, forudsættes som anført i de almindelige bemærkninger at blive på 270 kr. Gebyrets størrelse vil blive reguleret efter omkostningsudviklingen jf. Indenrigs- og Sundhedsministeriets bekendtgørelse nr. 407 af 2. juni 1999 om gebyr og autorisation m.v. af visse personalegrupper inden for sundhedsvæsenet.

Til § 4

Bandagister er ikke på nuværende tidspunkt omfattet af de generelle EU-direktiver om gensidig anerkendelse af erhvervsuddannelser. Med gennemførelse af en autorisationsordning vil bandagisterne blive omfattet af Rådets direktiv 89/48/EØF, det såkaldte 1. generelle direktiv.

Endvidere bemærkes, at bandagister ikke på nuværende tidspunkt er omfattet af den reviderede fællesnordiske overenskomst af 14. juni 1993 mellem Danmark, Island, Finland, Norge og Sverige om godkendelse af erhvervsudøvelse for visse personalegrupper inden for sundhedsvæsenet og veterinærvæsenet.

Til §§ 5-7

Autorisation som bandagist kan i medfør af reglerne i kapitel 2 i lov om sundhedsvæsenets centralstyrelse m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 790 af 10. september 2002, ved dom frakendes en bandagist, såfremt den pågældende under udøvelsen af sin virksomhed er til fare for patienterne på grund af sygdom, misbrug